

Forslaget tilbage. Jeg troer, at det kan være godt netop for Krigsministeren at have et saadant Forslag i Ryggen ligeoverfor den — jeg tør vel sige — forkeerte Opinion, som saaledes siges at gjøre sig gjældende hos dem, som Ministeren i den Anledning specielt har henvendt sig til. Jeg kan sige til, at det forekommer mig efter de Dplysninger, den ærede Minister gav om, hvorledes Krigsbestyrelsen har stillet sig med Hensyn til disse Forhold, saa er der endnu indkommet en yderligere Abnormitet, som gjør det endnu mere besynderligt, navnlig det, at der jo ikke for Secondlieutenanter fordres noget saadant Beviis om Besiddelse af en vis Indtægt, og der er saaledes ikke det Mindste i Beten for, at Folk, som ville være Officerer og som altsaa skulle gennemgaae dette Gjennemgangsled at være Secondlieutenanter inden de blive faste Officerer, gifte sig paa dette Overgangsstadium, medens det ikke senere tilstedes dem. Jeg kan som sagt ikke paa det nuværende Standpunkt tage Lovforslaget tilbage; men det er en Selvfølge, at vi ikke ønske det endelig fremmet, forinden vi have seet det Forslag, som den ærede Krigsminister bebudede, men med Hensyn til hvilket jeg iøvrigt ikke rigtig opfattede, naar det er Krigsministerens Tanke at komme dermed.

Krigsministeren: Med Hensyn til det ærede Medlems Uttringer skal jeg bemærke, at det ikke var min Mening, ligesom jeg heller ikke troer at have sagt det, at man ved Straffeloven alene kunde ganske have disse Forhold; man kunde jo meget godt have dem, forsaavidt de angik de Militaire, og saa lade den øvrige Lovgivning bestaae; men det er netop, fordi der derved vilde fremkomme en utilfredsstillende Tilstand, at jeg har erklæret mig villig til at forelægge et Lovforslag, der samler Bestemmelserne, saavel de militaire som de civile, dette Forhold betræffende. Det ærede Medlem har troet, at naar jeg har sagt, at Høren var en Abnormitet, saa passede det ikke mere paa vore Forhold. Jeg skal hertil bemærke, at Udtrykket „Abnormitet“ maaffee var noget vel stærkt, det var et Udtryk, der undslap mig, jeg vil hellere kalde det, og det var ogsaa min Mening, en An-

mal for vore Forhold; imidlertid, disse to Begreber ere jo noget nær beslægtede. Naar det ærede Medlem talte om Folket under Waaben, saa troer jeg ikke, at det er det, der er Tale om; her er Tale om en Deel Statsborgere, i hvis personlige Frihed der gjøres et meget stort Skaar, idet man tvinger dem til at forrette Tjeneste og forlade deres sædvanlige Dont, og det er det, jeg betragter som en Slags Anomali i et frit Samfund. Jeg kan ikke betragte det anderledes. Vi ere vel Alle enige om, at det er nødvendigt; men ligesaa vist, troer jeg, maa man være enig om, at det er, for at jeg skal kalde det ved det rette Navn, en Anomali! Det ærede Medlems seneste Uttring med Hensyn til Bestemmelserne i § 2, at af de Beviser, som bleve givne for, at Indtægten er tilstede, vare maaffee ikke 5 pCt. af nogensomhelst Værd og Betydning, troer jeg ikke stemmende med det virkelige Forhold. Jeg troer nok, at Bestemmelsen bliver omgaaet altfor hyppigt, men paa ingen Maade i den Grad. Man behøver blot at see de Løfter og Tilfagn, der ere givne, af hvem de ere underskrevne og attesterede, for at kunne danne sig en Mening om, hvad Betydning de i Virkeligheden have. Det Forhold, som det ærede Medlem forudsatte, troer jeg ikke er tilstede. Det kan ogsaa meget godt være, at Bedkommende til sine Tider søger at unddrage sig Dpshylbelsen af Forpligtelser, de have indgaaet, men at, naar der indtræder særegne Forhold, de, som have indgaaet en saadan Forpligtelse, da vistnok ogsaa ville være rede til at opfylde den og yde den Paagjældende den Hjælp, der er Tale om. Jeg troer, at det er at opfatte dette urigtigt, naar man gaaer ud fra, at saamange hæderligtge Mænd skulde under de Omstændigheder være saa letfindige og samvittighedsløse, at de give dette Tilfagn uden den Hensigt at opfylde det. 95 pCt. af dem skulde være Folk, der underskrive noget Saadant, uden nogenstunde at ville opfylde det; det gaaer ud over, hvad jeg anseer for at være Virkelighed. Tingen har sin Betydning, sin finantstille Betydning; disse Folk kunne paakaldes til at yde Bidrag, naar det behøves, og de kunne ikke undslaae sig. Jeg nævnte, at man